

My Children-Các Con Tôi

CÁC CON TÔI

Các con tôi, mới lên năm, lên ba,
Đã tưởng mình lớn mạnh như người ta:
Biết bao lần vấp qua rồi té lại
Khi vội rời nách mẹ với tay cha.

Các con tôi lần-lượt lớn khôn ra,
Nhưng tôi thấy chúng vẫn còn bé dại;
Vì chính mình vẫn thiệt-thòi, thất-bại,
Huống con mình tất cả mới manh-nha.

Thế-hệ tôi sinh nhằm thời nghịch-đại;
Bị tai người, ách nước; khốn thẳng-hoa;
Không có gì bảo-đảm góc nhìn xa;
Các con tôi: nỗi khổ của lòng cha.

Nay... giữa đêm bỗng hốt-hoảng kêu la
Vì mộng thấy con mình toan bị hại;
Sực bật cười, nhưng nước mắt tuôn ra:
Có cái gì huyền-diệu trong lòng ta!

Các con tôi đã làm mẹ, làm cha;
Các con tôi đã lên ông, lên bà;
Nhưng trong tôi chúng vẫn còn bé dại
Như cái thời chúng mới lên năm, ba!

MY CHILDREN

My children while still only three or five years old
Thought the adults as them to be the same mould,
So they had many times to stumble or fall
Leaving Ma's armpit or Pa's hands too soon in all.

My children got gradually grown and sagacious
However, I felt they were still childish and fallacious,
For myself was still with disadvantage & defeat rife
Much less my kids who had just toddled into life.

My generation was born in an adverse time:
Ruined, because disasters & calamities begrime;
Nothing to promise, guarantee a perspective, goal:
My children truly were their Dad's gnawing dole.

Now... suddenly in deep night I squealed in scare,
Seeing them going to be harmed... in a nightmare!
I woke up, almost laughed, but tears flowed out:
There is something – miracles in our heart sprout!

My children have already turned daddy mummy,
And have also become grandparents, so chummy;
But, within me they still are at the babyish stage
Like at the time they were three or five years of age

THANH-THANH

English version by THANH-THANH